

Sygn. akt I CSK 637/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku W. C. i Z. C.-B.

przy uczestnictwie J. B.

o umieszczenie uczestnika w szpitalu psychiatrycznym bez jego zgody,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na zarzucie nieważności postępowania oraz oczywistej zasadności skargi.

Stanowiska strony skarżącej nie można jednak podzielić. Skarżący upatruje nieważności postępowania w tym, że Sąd nie ustanowił dla niego - na podstawie art. 48 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego - pełnomocnika z urzędu bez jego wniosku oraz, że nie pouczył go o możliwości złożenia wniosku o ustanowienie takiego pełnomocnika. Zarzut ten nie jest jednak zasadny, gdyż jak trafnie wywodzi Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, sposób obrony prowadzonej przez uczestnika wskazywał, że ma on pełną świadomość przebiegu postępowania i przysługujących mu praw. Treść pism procesowych skarżącego także wskazuje, że mimo braku wiedzy prawnej dobrze radzi sobie z samodzielnym prowadzeniem swoich spraw. Kompetencja sądu określona zarówno w art. 49 u.o.z.p., jak i w art. 5 i 212 k.p.c. jest zaś fakultatywna.

Ponadto analiza akt sprawy nie uzasadnia przekonania, że skarga jest oczywiście uzasadniona, zwłaszcza w świetle kategorycznego ustalenia poczynionego przez Sąd Okręgowy, a którego nie kwestionuje skarżący, iż w razie niepodjęcia leczenia psychiatrycznego stan zdrowia uczestnika ulegnie pogorszeniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).